

III.2 MOŢIA COMŢENI ÎN EPOCILE MEDIEVALĂ ŞI MODERNĂ

Domnitorul Grigore Callimachi dispunea la 18 Iulie 1767 să se cerceteze şi să se rezolve neînlegerile dintre localitatea monahală şi Simion Comnescul şi Matei Bant, părţile fiind acuzaţi că împresoară moşiile Hrânceşti, Cajvana şi Botoşana, prilej cu care trebuiau să se prezinte în localităţi humoreni cu actul de cumpărare a jumătate de Comneşti şi cu hotărârea făcută de Lupul Bal.

La 22 Iulie 1767 s-a scris zăpisiul prin care se desparte satul Comneşti de satul Boteni al mănăstirii Solca, amândouă sate din inutul Sucevei.

În 1772, Simion Tăutul este menţionat cu titulatura de Vornic, într-un document de la 8 iulie, în care i se vinde de familia lui Nacul, „a opta parte de sat de Solone” din inutul Sucevei, cu doar jumătate din venitul satului.

Urmasul cert al logofătului Tăutu din Sfatul domnesc al lui Itefan cel Mare, conştient de ilustra sa descendenţă, Simion Tăutu i-a construit în 1772 propria sa biserică, imitând-o arhitectural pe cea de la Blineşti a strămoşului său.

